

ACUL DE GRAVURĂ al lui LUCA

2022

**Un ghid de ucenicizare practică
pentru ucenicii lui Hristos
din Biserica Harul Titan**

Evanghelia după Luca

IMAGINEA DE ANSAMBLU

Înainte de a începe să citești versetele care formează textul biblic, familiarizează-te cu imaginea de ansamblu a Evangheliei după Luca, dar și a cap. 11.

- Prefața 1:1-4
- Nașterea și copilăria 1:5-2:52
- Lucrarea lui Ioan Botezătorul 3:1-20
- Începutul lucrării lui Isus 3:21-4:13
- Lucrarea lui Isus în Galileea 4:14-9:50
- **Drumul din Galileea spre Ierusalim 9:51-19:44**
- Lucrarea lui Isus în Ierusalim 19:45-21:38
- Crucificarea și învierea 22:1-24:49
- Epilogul 24:50-53

Este important să observăm că cea mai consistentă parte a *Evangheliei după Luca*, din punct de vedere cantitativ, este secțiunea care prezintă drumul spre Ierusalim. Metafora drumului, a căii este importantă pentru Luca, el numind întreaga credință creștină „Calea” (vezi Fapte 9:2; 22:4; 24:22; compară și cu Ioan 14:6). Calea credinței este calea uceniciei, calea crucii...

Luca 11:1-54 - O privire de ansamblu

După ce ți-ai format o imagine de ansamblu asupra Evangheliei lui Luca, acum este important să ai imaginea de ansamblu a capitolului 11, pe care îl vom studia în săptămânile următoare. **Citește Luca 11:1-54.**

Luca 11:1-4

Într-o zi, Isus **Se ruga** într-un loc anumit. Când a isprăvit **rugăciunea**, unul din ucenicii Lui I-a zis: „Doamne, **învăță-ne să ne rugăm**, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui.” El le-a zis: „Când **vă rugați**, să ziceți: **Tatăl nostru** care ești în ceruri! **Sfințească-se** Numele Tău; **vină** Împărăția Ta; **facă-se** voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele **dă-ne-o** nouă în fiecare zi; și **ne iartă** nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator; și **nu ne duce** în ispită, ci **izbăvește-ne** de cel rău.”

Luca 11:5-13

Apoi le-a mai zis: „Dacă unul dintre voi are un prieten, și se duce la el la miezul nopții, și-i zice: „Prietene, împrumută-mi trei pâini, căci a venit la mine de pe drum un prieten al meu, și n-am ce-i pune înaintea;” și dacă dinăuntru casei lui, prietenul acesta îi răspunde: „Nu mă tulbura; acum ușa este încuiată, copiii mei sunt cu mine în pat, nu pot să mă scol să-ți dau pâini”, – vă spun: chiar dacă nu s-ar scula să i le dea, pentru că-i este prieten, totuși, măcar pentru stăruința lui supărătoare, tot se va scula și-i va da tot ce-i trebuie. De aceea și Eu vă spun: **Cereți**, și vi se va da: **căutați**, și veți găsi; **bateti** și vi se va deschide. Fiindcă oricine cere, capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide. Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său pâine, să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește? Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scorpie? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce l-l cer!”

Luca 11:14-23

Isus a scos dintr-un bolnav un drac, care era mut. După ce a ieșit, dracul, mutul a grăit, și noroadele s-au mirat. Dar **unii ziceau**: „El scoate dracii cu Beelzebul, domnul dracilor.” **Alții** ca să-l ispitească, **îi cereau** un semn, din cer. **Isus** le-**a cunoscut** gândurile, și le-**a zis**: „Orice împărăție dezbinată împotriva ei, este pustiită; și o casă dezbinată împotriva ei, se prăbușește peste alta. Deci, dacă Satana este dezbinat împotriva lui însuși, cum va dăinui împărăția lui, fiindcă ziceți că Eu scot dracii cu Beelzebul? Și dacă eu scot dracii cu Beelzebul, fiii voștri cu cine îi scot? De aceea ei înșiși vor fi judecătorii voștri. Dar, dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, Împărăția lui Dumnezeu a ajuns până la voi. Când omul cel tare și bine înarmat își păzește casa, averile îi sunt la adăpost. Dar dacă vine peste el unul mai tare decât el și-l biruiește, atunci îi ia cu sila toate armele în care se încredea, și împarte prăzile luate de la el. **Cine** nu este cu Mine **este împotriva Mea**; și **cine** nu adună cu Mine, **risipește**.”

Luca 11:24-28

Duhul necurat, când iese afară dintr-un om, **umblă** prin locuri fără apă, și **caută** odihnă. Fiindcă n-o găsește, **zice**: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.” Și când vine, o găsește măturată și împodobită. Atunci **se duce** de

mai **ia** cu el alte șapte duhuri, mai rele decât el; **intră** împreună în casă, **se așează** în ea, și starea de pe urmă a omului acelaia ajunge **mai rea** decât cea dintâi.” Pe când spunea Isus aceste vorbe, o femeie din norod și-a ridicat glasul și a zis: „Ferice de pânțelele care Te-a purtat, și de sânul pe care l-ai supt!” Și El a răspuns: „**Ferice** mai degrabă **de cei ce ascultă** Cuvântul lui Dumnezeu, **și-L păzesc!**”

Luca 11:29-32

Pe când noroadele se strângeau cu grămada, El a început să spună: „Neamul acesta este un neam viclean; el **cere un semn**, dar nu i se va da alt semn decât **semnul prorocului Iona**. Căci după cum Iona a fost **un semn** pentru Niniviteni, **tot așa** și **Fiul omului** va fi **un semn** pentru neamul acesta. Împărăteasa de la miazăzi se va scula, în ziua judecății, alături de bărbații acestui neam, și-i va osândi; pentru că ea a venit de la capătul pământului ca să audă **înțelepciunea** lui Solomon; și iată că aici este **Unul** mai mare decât Solomon. Bărbații din Ninive se vor scula, în ziua judecății, alături de neamul acesta, și-l vor osândi, pentru că ei **s-au pocăit** la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este **Unul** mai mare decât Iona.

Luca 11:33-36

Nimeni n-aprinde o lumină, ca s-o pună într-un loc ascuns sau sub baniță; ci o pune într-un sfeșnic, pentru ca cei ce intră, să vadă lumina. **Ochiul** este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot **trupul** tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este **rău**, trupul tău este **plin de întuneric**. Ia seama dar, ca lumina care este în tine, să nu fie întuneric. Așa că, dacă tot trupul tău este plin de lumină, fără să aibă vreo parte întunecată, va fi în totul plin de lumină, întocmai ca atunci când te-ar lumina o lampă cu lumina ei mare.”

Luca 11:37-44

Pe când **vorbea Isus**, un Fariseu L-a rugat să prânzească la el. El în intrat și a șezut la masă. Fariseul a văzut cu mirare că Isus nu Se spălase înainte de prânz. Dar Domnul i-a zis: „Voi, Fariseii, curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar înăuntru vostru este plin de jefuire și de răutate. Nebunilor, oare Acela care a făcut partea de afară, n-a făcut și pe cea dinăuntru? Dați mai bine milostenie din lucrurile dinăuntru, și atunci toate vă vor fi curate. Dar **vai de voi**, Fariseilor! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din rută și din toate

zarzavaturile, și dați uitării dreptatea și dragostea de Dumnezeu: pe acestea trebuia să le faceți, și pe celelalte să nu le lăsați nefăcute! **Vai de voi, Fariseilor!** Pentru că voi umblați după scaunele dintâi la sinagogi, și vă place să vă faceți lumea plecăciuni prin piețe! **Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici!** Pentru că voi sunteți ca mormintele, care nu se văd, și peste care oamenii umblă fără să știe.”

Luca 11:45-54

Unul din învățătorii Legii a luat cuvântul, și l-a zis: „Învățătorule, spunând aceste lucruri ne ocărăști și pe noi.” „**Vai și de voi, învățători ai Legii**”, a răspuns Isus. „Pentru că voi puneți pe spinarea oamenilor sarcini grele de purtat, iar voi nici măcar cu unul din degetele voastre nu vă atingeți de ele. **Vai de voi!** Pentru că voi zidiți mormintele prorocilor, pe care i-au ucis părinții voștri. Prin aceasta mărturișiți că încuviințați faptele părinților voștri; căci ei au ucis pe proroci, iar voi le zidiți mormintele. De aceea Înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: „Le voi trimite proroci și apostoli; pe unii din ei îi vor ucide, iar pe alții îi vor prigoni, ca să se ceară de la acest neam sângele tuturor prorocilor, care a fost vărsat de la întemeierea lumii: de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, ucis între altar și Templu; da, vă spun, se va cere de la neamul acesta! **Vai de voi, învățători ai Legii!** Pentru că voi ați pus mâna pe cheia cunoștinței: nici voi n-ați intrat, iar pe cei ce voiau să intre, i-ați împiedicat să intre.” **După ce** a ieșit de acolo, cărturarii și Fariseii au început să-L pună la strâmtoare, și să-L facă să vorbească despre multe lucruri; l-au întins astfel lațuri, ca să prindă vreo vorbă din gura Lui, pentru care să-L poată învinui.

Luca 11:1-54 - Cutia biblică de rezonanță

„**Un singur** lucru trebuie...” îi spusese Isus Martei în ultimul verset din capitolul 10. Monoteismul iudeo-creștin și-a dovedit în timp puterea în raport cu politeismul păgân. Un singur Dumnezeu este mai puternic decât toți zeii păgâni, pentru că El este singurul Dumnezeu adevărat. „Aici este **Unul mai mare** decât...” afirmă Mântuitorul în inima capitolului 11, iar în tot capitolul întâlnim expresii de felul: într-**o zi**, într-**un loc**, **un prieten**, **un pește**, **un ou**, **un bolnav**, **un drac**, **un semn**, **o lumină**, **un fariseu**... Maleahi încheie Vechiul Testament cu reafirmarea unicității lui Yahve: „Nu ne-a dat **Unul** singur, Dumnezeu, suflarea de viață, și ne-a păstrat-o? Și ce cere acel **Unul** singur?” (Maleahi 2:15). Descoperă în Luca 11 și aplică ce cere acel „Unul singur”; altfel vei avea parte de „Vai”-urile din finalul capitolului.

Textul biblic - Luca 11:1-4

Într-o zi Isus **Se ruga** într-un loc anumit. Când a isprăvit **rugăciunea** (unu) din uceniciei Lui l-a zis: „Doamne, **învață-ne să ne rugăm**, cum a învățat și Ioan pe uceniciei lui.” El le-a zis: „Când **vă rugați**, să ziceți: **Tatăl nostru** care ești în ceruri! **Sfințească-se Numele** Tău; **vină** Împărăția Ta; **facă-se voia** Ta, precum în cer, așa și pe pământ. **Pâinea** noastră cea de toate zilele **dă-ne-o** nouă în **fiecare zi**, și **ne iartă** nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator; și **nu ne duce** în ispită, ci **izbăvește-ne de cel rău**.”

Citește cu atenție Luca 11:1-4 și observă ce spune Luca despre **modul în care se ruga Mântuitorul**. Corelează cu alte pasaje din evangheliile și epistole, care completează imaginea rugăciunii în viața Domnului Isus.

Scrie câteva aplicații pentru viața ta de rugăciune din modelul Mântuitorului.

De ce crezi că uceniciei l-au adresat cererea de a-i învăța să se roage?

Care este diferența dintre „a învăța **rugăciuni**” și „a învăța **să te rogi**”?

Cum dovedești dorința de învăța să te rogi?

Ce ne învață, de fapt, Mântuitorul prin rugăciunea „Tatăl nostru”? la fiecare parte a rugăciunii și notează învățătura și o aplicație.

Tatăl nostru care ești în ceruri

Sfințească-se Numele Tău

vie Împărăția Ta

facă-se voia Ta

precum în cer, așa și pe pământ

pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi

și ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator

și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.

Ucenicii știau cu siguranță să se roage ca orice evreu obișnuit, și totuși Îi cer lui Isus să Îi învețe cum să se roage. Probabil că L-au văzut pe El cum se ruga în acea zi și li s-a părut ceva cu totul deosebit în modul în care Isus vorbea cu Dumnezeu așa cum ai vorbi cu un tată (vezi Luca 10:21-22; Ioan 17:1 ș.a.).

Mântuitorul ne învață și pe noi cel puțin trei lucruri despre rugăciune:

1. Este important să știi **cui te rogi** și să te rogi adevăratului Dumnezeu.
2. Este important să îți **supui voința ta voinței Lui** prin laudă și consacrare, înainte de a cere în rugăciune, pentru că rugăciunea nu are menirea să Îl schimbe pe Dumnezeu, ci pe tine.
3. Cererile trebuie să fie **concrete** și **să exprime dependența** de Tatăl în ce privește nevoile biologice, spirituale, relaționale.

Întrebări și aplicații suplimentare de discutat în grup.

De ce este importantă rugăciunea în viața ucenicului?

Ce legătură este între rugăciunea privată și cea publică?

Stabilește un timp și un loc de rugăciune în care să te rogi în fiecare zi din săptămâna viitoare.

Stabiliți un timp comun de rugăciune și subiecte specifice pentru cei din grup sau hotărâți-vă să participați la rugăciunea publică de miercuri dimineața sau joi seara.

Luca 11:5-13 O privire de ansamblu

Pilda celor trei prieteni este spusă de Mântuitorul în continuarea învățaturii despre rugăciune. După ce le-a dat un model de rugăciune, acum le dă și un model de insistență în rugăciune, cu îndrăzneală până la nerușinare, pentru că degeaba ai cea mai puternică armă dacă nu ai curajul să o folosești. Insistența în rugăciune este la fel de importantă ca persoana căreia te rogi și corectitudinea rugăciunii. Dacă în numele prieteniei un prieten insistă până la **nerușinare** (acesta este termenul folosit de Isus, tradus la noi cu „stăruință supărătoare”), cu atât mai mult copiii lui Dumnezeu ar trebui să insiste la Tatăl lor din ceruri. Dacă noi, care suntem răi, știm să dăm daruri bune copiilor, cu atât mai mult o va face Tatăl ceresc, dacă noi cerem cu insistență după voia Lui. Insistența este ilustrată prin verbele: „cereți...căutați... bateți...”

Luca 11:5-13 Cutia biblică de rezonanță

Ospitalitatea orientală era foarte cunoscută ascultătorilor lui Isus. Nu exista rușine mai mare în comunitățile mici rurale decât să vină cineva în vizită și să nu-i poți oferi găzduire sau să n-ai „ce-i pune înainte”. Asta explică gestul extrem de îndrăzneț la care recurge acest prieten de a-și deranja prietenul în miez de noapte pentru „trei pâini” luate cu împrumut. Isus trece progresiv de la relația prieten-prieten la relația tată-copil, pentru a încuraja insistența în rugăciune. El folosește trei perechi de cuvinte care erau foarte obișnuite pentru ascultătorii Lui, cu scopul de a ilustra o cerere concretă, nu generală: pâine-piatră, pește-șarpe, ou-scorpion. Dacă pâinea și piatra mai pot semăna (vezi Luca 4:3), precum și șarpele cu peștele, ne putem întreba ce asemănare poate fi între un scorpion și un ou. În vremea sec. I d.H. exista o specie de scorpion alb, care stătea încolăcit și semăna foarte bine cu un ou. Ascultătorii lui Isus au înțeles cu siguranță, pentru că aveau cutia de rezonanță potrivită. Isus folosește toate aceste argumente progresive, ca să îi convingă pe ucenici atunci, și pe noi astăzi, cât de important este să îndrăznească să ceară de la Tatăl lor din cer „lucrurile bune” (Matei 7:11), roade duhovnicești. Luca subliniază lucrarea Duhului Sfânt în scrierile sale și de aceea menționează sursa „lucrurilor bune”, și anume Duhul Sfânt. În niciun caz, el nu ne învață că trebuie să cerem Duhul Sfânt, pentru că acesta este o Persoană, nu un lucru.

Textul biblic - Luca 11:5-13

Apoi le-a mai zis: „Dacă unul dintre voi are un prieten, și se duce la el la miezul nopții, și-i zice: „Prietene, împrumută-mi trei pâini, căci a venit la mine de pe drum un prieten al meu, și n-am ce-i pune înaintea;” și dacă dinăuntru al casei lui, prietenul acesta îi răspunde: „Nu mă tulbura; acum ușa este încuiată, copiii mei sunt cu mine în pat, nu pot să mă scol să-ți dau pâini”, – vă spun: chiar dacă nu s-ar scula să i le dea, pentru că-i este prieten, totuși, măcar pentru stăruința lui supărătoare, tot se va scula și-i va da tot ce-i trebuie. De aceea și Eu vă spun: **Cereți**, și vi se va da: **căutați**, și veți găsi; **bateți** și vi se va deschide. Fiindcă oricine cere, capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide. Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său pâine, să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește? Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scorpie? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!”

Scrieți mai jos **adevărurile descoperite** de Duhul Sfânt în acest paragraf și **o aplicare în viața personală** a acelu adevăr.

Adevăruri și aplicații despre insistența în rugăciune. Corelează cu alte texte.

Adevăruri și aplicații despre rugăciunea de cerere foarte specifică, nu generală. Scrie câteva motive de rugăciune personale, foarte specifice.

Adevăruri și aplicații despre ce înseamnă „căutați” și „bateți” în rugăciune.

Luca 10:17-24 O privire de ansamblu

Dacă în primele două paragrafe din Luca 11 am învățat despre rugăciune, în următoarele două paragrafe învățăm despre demoni, Satana, posedare și exorcizare. Rugăciunea stârnește mai mult decât orice furia iadului și a diavolului. Dacă vindecarea/exorcizarea mutului este relatată într-un singur verset, reacțiile și discuțiile generate de această întâmplare sunt relatate în următoarele douăzeci și două de versete (11:15-36). Sunt două reacții menționate în Luca 11:15-16: **unii ziceau** că scoate duhurile necurate cu Belzebul... **alții cereau** un semn din cer. Isus răspunde primilor în paragraful 11:17-26, iar celorlalți în paragraful 11:27-36. Cu cât se apropie mai mult de cruce, Isus se roagă mai mult. Cu cât se roagă mai mult, stârnește mai multă împotrivire în lumea spirituală demonică. Intensificarea tensiunii spirituale este de înțeles și este foarte interesant că Isus nu este luat prin surprindere. El răspunde calm, dar ferm, acestor obiecții și își continuă călătoria spre Ierusalim (vezi Luca 13:22).

Luca 10:17-24 Cutia biblică de rezonanță

Așa cum am mai menționat anterior în acest ghid, în gândirea iudaică, exorcizarea denota o mare autoritate spirituală, pentru că însemna acces în lumea spiritelor și putere asupra lor. Să ne amintim de Simon, vrăjitorul din Samaria, care era fascinat de minunile performate de Filip în Numele lui Isus și de exorciștii iudei din Efes, care au încercat să folosească numele lui „Isus pe care Îl predică Pavel”, ca să scoată un duh rău. Însă duhul cel rău nu le-a recunoscut autoritatea și i-a schingiuit teribil, astfel că au auzit „toți iudeii și toți grecii care locuiau în Efes, și i-a apucat frica pe toți, și Numele Domnului Isus era proslăvit” (Fapte 19:13-17). Fiind în fața unei puteri incontestabile asupra duhurilor necurate, cei care nu voiau să creadă în El nu au altă soluție decât să Îl acuze de pact cu diavolul. „Beelzebul, prințul dracilor, îl ajută!”, zic ei. *Beelzebul* era forma grecizată a ebraicului *Baal-Zebub*, „domnul muștelor” (vezi 2 Regi 1:3). Fiind inițial un zeu protector împotriva molimelor (conotație pozitivă), în vremea lui Isus ajunsese în vârful piramidei demonice (cu o conotație negativă). Oricare ar fi fost concepția despre acest Beelzebul, argumentul lor este hilar și ilogic, iar Mântuitorul le demonstrează asta.

Textul biblic - Luca 11:14-23

Isus a scos dintr-un bolnav un drac, care era mut. După ce a ieșit, dracul, mutul a grăit, și noroadele s-au mirat. Dar unii **ziceau**: „El scoate dracii cu **Beelzebul, domnul dracilor**.” Alții, ca să-L ispitească, **îi cereau** un semn, din cer. **Isus** le-**a cunoscut** gândurile, și le-**a zis**: „Orice împărăție dezbinată împotriva ei, este pustiită; și o casă dezbinată împotriva ei, se prăbușește peste alta. Deci, dacă **Satana** este dezbinat împotriva lui însuși, cum va dăinui împărăția lui, fiindcă ziceți că Eu scot dracii cu Beelzebul? Și dacă eu scot dracii cu Beelzebul, fiii voștri cu cine îi scot? De aceea, ei înșiși vor fi judecătorii voștri. Dar, dacă Eu scot dracii cu **degetul lui Dumnezeu, Împărăția lui Dumnezeu a ajuns până la voi**. Când omul cel tare și bine înarmat își păzește casa, averile îi sunt la adăpost. Dar dacă vine peste el unul mai tare decât el și-l biruiește, atunci îi ia cu sila toate armele în care se încredea, și împarte prăzile luate de la el. Cine nu este cu Mine **este împotriva Mea** și cine nu adună cu Mine **risipește**.”

Scrieți mai jos **adevărurile descoperite** de Duhul Sfânt în acest paragraf și **o aplicare în viața personală** a aceluia adevăr.

Adevăruri și aplicații despre autoritate în lumea spirituală. Cum putem experimenta că „cel ce este în noi este mai mare decât cel ce este în lume”?

Adevăruri și aplicații despre confuzia spirituală între lucrările lui Dumnezeu și lucrările diavolului.

Adevăruri și aplicații despre cele două tabere spirituale aflate în conflict.

Adevăruri și aplicații din expresia: „cine nu este cu Mine este împotriva Mea și cine nu adună cu Mine risipește”.

Întrebări și aplicații suplimentare de discutat în grup

Cum putem dovedi că suntem în tabăra spirituală a lui Isus?

Discutați despre biruințe spirituale și despre eșecuri spirituale. Ce face diferența?

Poate un ucenic al lui Isus să fie mut și să nu vorbească nimic despre Isus?

Discutați despre ce și cum putem aduna împreună cu Isus și ce și cum risipim fără El.

Discutați despre Domnul Isus care este mai tare decât Satana. Cum îi nimicește El lucrările? Cum putem beneficia practic și noi de puterea Lui?

Luca 11:24-28 O privire de ansamblu

Domnul Isus continuă învățătura despre duhuri necurate și interferența lor cu oamenii. Dacă în pasajul anterior Luca relatează că Isus a scos un duh necurat dintr-un om, în pasajul acesta el subliniază ce se poate întâmpla cu omul acela după ce a ieșit duhul necurat. Este înfiorător faptul că duhul necurat caută odihna și n-o găsește decât întorcându-se în omul din care a ieșit. Demonii își doresc să locuiască în trupuri de oameni, să îi posede și să îi deposedeze de libertate, liniște, demnitate și odihnă. Odihna lor este neodihna noastră. Duhul necurat își dorește să se întoarcă „acasă”. Care este singura șansă a omului să nu ajungă ca starea lui să devină „mai rea decât cea dintâi”? Să umple casa cu o altă Prezență. Să nu țină casa goală. „Cine nu este cu Mine este împotriva Mea.” Nu există cale de mijloc. Nu există neutralitate spirituală. Sufletul omului nu rămâne gol. Nu există vid spiritual. Ori ești cu Hristos și El trăiește în tine, ori ești fără Hristos și duhurile rele dispun de tine. În ce iluzie trăiesc chiar unii așa-ziși „creștini”: să creadă că pot trăi liberi, fără ca Hristos să fie Domnul lor de care să asculte; să creadă că pot sta vreme îndelungată cu casa goală. Nu e de mirare că starea unora ajunge de șapte ori mai rea după o vreme.

Luca 11:24-28 Cutia biblică de rezonanță

Asocierea dintre duhuri rele și pustiu era adânc înrădăcinată în gândirea iudaică și este întâlnită încă din Vechiul Testament, de la „șapul pentru Azazel”, care era trimis în pustiu (vezi Leviticul 16:20-22), până la căderea Babilonului, care va ajunge un pustiu unde își vor găsi sălașul „fiarele pustiei, bufnițele, struții și... stafiile” (vezi Isaia 13:19-21). Unii cercetători biblici asociază chiar Geneza 1:2, unde se spune că „pământul era pustiu”, cu căderea diavolului și impactul acestei căderi asupra lumii create de Dumnezeu. În Noul Testament asocierea dintre diavol și pustiu se regăsește la ispitirea Mântuitorului (vezi Luca 4:1-13). Mesajul care era transmis dintr-o astfel de cutie de rezonanță era clar: diavolul pustiește, în pustiu este acasă la el, oricât de atrăgătoare ar fi ispitele lui, în final vor lăsa în urmă un suflet pustit, chinuit, fără odihnă. El promite Grădina Edenului, dar nu poate oferi decât iadul, pârjolul, pustiirea. Cu această cutie de rezonanță să studiem pasajul din această săptămână și să lăsăm ca Duhul Sfânt să ne inspire la aplicații pentru viața noastră de credință.

Textul biblic - Luca 11:24-28

Duhul necurat, când iese afară dintr-un om, **umblă** prin locuri fără apă, și **caută** odihnă. Fiindcă n-o găsește, **zice**: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.” Și când vine, o găsește măturată și împodobită. Atunci **se duce** de mai **ia** cu el alte șapte duhuri, mai rele decât el; **intră** împreună în casă, **se așază** în ea, și starea de pe urmă a omului aceluia ajunge **mai rea** decât cea dintâi.” Pe când spunea Isus aceste vorbe, o femeie din norod și-a ridicat glasul și a zis: „Ferice de pântecele care Te-a purtat, și de sânul pe care l-ai supt!” Și El a răspuns: „**Ferice** mai degrabă **de cei ce ascultă** Cuvântul lui Dumnezeu, **și-L păzesc!**”

Scrieți mai jos **adevărurile descoperite** de Duhul Sfânt în acest paragraf și **o aplicare în viața personală** a aceluia adevăr.

Adevăruri și aplicații despre odihna pe care o caută duhurile rele.

Adevăruri și aplicații despre responsabilitatea omului eliberat de a nu lăsa casa goală.

Adevăruri și aplicații despre Cuvântul lui Dumnezeu care ar trebui „să locuiască din belșug” în noi (Vezi Coloseni 3:16).

Adevăruri și aplicații despre starea mai rea a „pocăiților nepocăiți”, decât a celor care nu au cunoscut eliberarea.

Întrebări și aplicații suplimentare de discutat în grup

Cu ce ar trebui să umple „casa sufletului” un om eliberat de Hristos?

Cu ce ar trebui să-și umple mintea și timpul un om eliberat de Hristos de sub puterea Satanei și a păcatului (vezi 1 Petru 1:5-7 ș.a.)?

Cum ne putem păzi sufletul pentru a nu fi trași înapoi în vechile tipare de gândire și în vechile păcate (vezi 2 Petru 1:8-10; 2:20-22)?

Cum ne putem umple sufletul în mod concret cu „laptele duhovnicesc și curat” și să Îl facem Domn pe Hristos în „casa” noastră, ca să nu fie „casa goală”? Dați exemple și practicați-le săptămâna aceasta.

Luca 11:29-32 O privire de ansamblu

Următoarele două paragrafe, Luca 11:29-32 și 11:33-36, sunt tot ecouri ale vindecării îndrăcitului mut relatată în 11:14. În urma acelei vindecări, unii L-au acuzat pe Mântuitorul că lucrează cu Beelzebul, iar alții „Îi cereau un semn din cer”. După ce le-a răspuns celor dintâi, în paragraful studiat în săptămâna aceasta le răspunde și celorlalți, care cereau un semn. Semnul din cer era solicitat ca o validare spirituală din partea lui Dumnezeu a lucrărilor pe care le făcea Isus. Însă Mântuitorul le cunoaște adevărata intenție și le demască viclenia. Ei nu cereau un semn ca să se pocăiască și să creadă în El, ci ca să Îl conteste mai tare. Matei 12:38-40 menționează că cei care-l cereau un semn erau cărturari și farisei. De aceea, Mântuitorul le dă semnul profetului Iona, care a stat trei zile și trei nopți în stomacul peștelui, după cum și Fiul Omului avea să stea în inima pământului. La acest semn al lui Iona, Isus adaugă căutarea sinceră a reginei din Seba, care a venit să audă înțelepciunea lui Solomon. Oamenii din Ninive s-au pocăit la predicarea lui Iona, dar ei nu doreau să se pocăiască și nu căutau sincer adevărul, de aceea vor fi aspru judecați. Nu este de mirare că acest capitol din Luca se încheie cu o serie de „Vai”-uri la adresa fariseilor și a cărturarilor.

Luca 11:29-32 Cutia biblică de rezonanță

Indiferent de tema pusă în discuție, Isus îi readuce pe primii Săi ascultători în spațiul revelației, al Scripturilor. La ce ar fi trebuit să rezoneze mai mult sufletul poporului ales, dacă nu la mesajul transmis prin revelație strămoșilor lor. Ce înțelepciune mai mare putea fi imaginată decât înțelepciunea lui Solomon? Ce pocăință putea fi mai dramatică decât aceea a asirienilor din Ninive de pe vremea lui Iona? Hristos a venit pe calea Scripturilor. Dacă nu rezonăm la Scripturi niciun alt semn nu este eficient. „Dacă nu ascultă pe Moise, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.” (Luca 16:31) Mântuitorul vrea să trezească prin Cuvânt un neam mai împietrit decât păgânii și cruzii asirieni. Însă din păcate generația aceasta nu face decât să atragă mânia și judecata lui Dumnezeu pentru împietrire și nesinceritate. Ziua Judecății se anunță mai grea pentru ei decât pentru cei care au ascultat de Solomon și Iona, pentru că în mijlocul lor era Unul mai mare decât Solomon și mai mare decât Iona.

Textul biblic - Luca 11:29-32

Pe când noroadele se strâneau cu grămada, El a început să spună: „Neamul acesta este un neam viclean; el **cere un semn**; dar nu i se va da alt semn decât **semnul prorocului Iona**. Căci după cum Iona a fost **un semn** pentru Niniviteni, tot așa și **Fiul omului** va fi **un semn** pentru neamul acesta. Împărăteasa de la miazăzi se va scula, în ziua judecății, alături de bărbații acestui neam, și-i va osândi; pentru că ea a venit de la capătul pământului ca să audă **înțelepciunea** lui Solomon; și iată că aici este Unul mai mare decât Solomon. Bărbații din Ninive se vor scula, în ziua judecății, alături de neamul acesta, și-l vor osândi, pentru că ei **s-au pocăit** la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decât Iona.

Scrieți mai jos **adevărurile descoperite** de Duhul Sfânt în acest paragraf și **o aplicare în viața personală** a acelu adevăr.

Adevăruri și aplicații despre semnele pe care le cerem uneori Domnului.

Adevăruri și aplicații despre răspunsurile pe care le avem deja revelate în Biblie și pe care nu trebuie decât să le descoperim și să le credem.

Adevăruri și aplicații despre Ziua judecății.

Adevăruri și aplicații despre înțelepciune și pocăință.

Adevăruri și aplicații despre superioritatea Domnului Isus față de toți oamenii credincioși din Biblie și din istoria Bisericii.

Întrebări și aplicații suplimentare de discutat în grup

Discutați despre condițiile în care un creștin poate cere astăzi un semn de la Domnul.

Discutați despre suficiența și superioritatea lui Hristos în raport cu alți lideri religioși sau chiar bisericestți.

De ce nu ne pocăim când ne spune Domnul Isus, dar ne pocăim dacă ne zice un om? De ce unii credincioși se poartă de parcă un predicator are mai multă autoritate decât Isus când îi cheamă la pocăință?

Care este cea mai mare teamă când te gândești la Ziua judecății? De ce?

Discutați despre procesul de călăuzire în care sunt incluse și semnele, dar și alte repere: rugăciunea, Cuvântul, sfatul înțelepților, Duhul Sfânt etc.

Luca 11:33-36 O privire de ansamblu

Cât de orbi trebuie să fi fost cei din generația Mântuitorului, încât să nu vadă semnele pe care le făcea El zilnic și să insiste să le dea alt semn! Necredința orbește și oricât de puternică ar fi lumina, o inimă împietrită tot în întuneric rămâne. Prin acest ultim paragraf, Isus descoperă că problema nu este la El, care a expus cu putere lumina evangheliei, ci la acel neam viclean și necredincios care are ochiul bolnav și nu poate vedea lumina. El „era adevărata Lumină care luminează pe orice om venind în lume.” (Ioan 1:9) Însă pentru ca acea generație să primească iluminarea, trebuia să primească Lumina; dar Isus „a venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit”... și au rămas astfel în întuneric. Cât de mare trebuie să fie întunericul acesta, se miră Isus; dacă aveți Cuvântul care este o lumină pe cărarea vieții și a venit chiar Lumina lumii, iar voi tot nu credeți. Cei care încă Îi mai cereau un semn bâjbâiau în beznă, umblau în întuneric, se văitau că nu văd lumina, dar de fapt ei au pus Lumina sub baniță, în loc să o pună în sfeșnic ca să lumineze toată casa. „Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați ca unii care aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul. Câtă vreme aveți Lumina printre voi, **credeți în Lumină**, ca să fiți fii ai Luminii.” (Ioan 12:35-36)

Luca 11:33-36 Cutia biblică de rezonanță

Lumina și întunericul erau elemente cu care rezona orice evreu, pentru că oricine știa din Tora că la început „pământul era pustiu și gol... și pe fața adâncului de ape era întuneric... și Dumnezeu a zis: să fie Lumină; și a fost lumină”. De la o realitate fizică, lumina și întunericul au devenit simboluri ale cunoașterii, respectiv ale ignoranței, ale vieții și ale morții spirituale (vezi Isaia 9:1-2 ș.a.). De asemenea, credința și necredința sunt ilustrate prin lumină și întuneric (vezi Isaia 6:10; 2 Corinteni 4:3-4 ș.a.). Așadar, când Isus zice: „Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric.”, El le vorbește unor oameni care ar fi trebuit să înțeleagă ce înseamnă această lumină și acel întuneric. Ei aveau lumina Scripturilor, de aceea Isus îi avertizează: „la seama, dar, ca lumina care este în tine să nu fie întuneric.” Avertismentul este valabil pentru toți cei care au acces la lumină și chiar au lumina în ei, adică Cuvântul în mintea lor.

Textul biblic - Luca 11:33-36

Nimeni n-aprinde o lumină, ca s-o pună într-un loc ascuns sau sub baniță; ci o pune într-un sfeșnic, pentru ca cei ce intră, să vadă lumina. Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este **rău**, trupul tău este **plin de întuneric**. Ia seama dar, ca lumina care este în tine, să nu fie întuneric. Așa că, dacă tot trupul tău este plin de lumină, fără să aibă vreo parte întunecată, va fi în totul plin de lumină, întocmai ca atunci când te-ar lumina o lampă cu lumina ei mare.”

Scrieți mai jos **adevăsurile descoperite** de Duhul Sfânt în acest paragraf și **o aplicare în viața personală** a acelu adevăr.

Adevăruri și aplicații despre lumină și întuneric în sens spiritual.

Adevăruri și aplicații despre rolul ochiului în sănătatea trupului.

Adevăruri și aplicații despre lumina expusă în sfeșnic și lumina acoperită cu un capac. Ce efecte au cele două atitudini diferite față de lumină?

Întrebări și aplicații suplimentare de discutat în grup

Discutați despre sursele de lumină spirituală pe care le are un ucenic. Argumentați cu pasaje biblice și faceți aplicații concrete.

Cum poate un ucenic al lui Isus să acopere lumina spirituală astăzi, astfel încât să umble în întuneric?

Discutați o situație de viață în care ați umblat în întuneric, deși aveați lumina la îndemână, și ce consecințe au urmat.

Discutați despre orbirea spirituală și vindecarea pe care o poate oferi Isus (vezi Fapte 9:1-18; Apocalipsa 3:17-18 ș.a.)

Cum putem să ne verificăm viața astfel încât să nu aibă „vreo parte întunecată” cum spune Isus? Dar biserica?

Luca 11:37-54 O privire de ansamblu

Nici că putea să ilustreze mai bine Luca ceea ce tocmai a spus Isus în pasajul anterior despre lumină și întunericul spiritual, decât prin relatarea fariseului care, în timp ce vorbește Isus, Îl întrerupe și Îl invită la el la masă. Următorul paragraf ne deconspiră agenți ai întunericului chiar în cei ce trebuiau să fie purtători și slujitori ai luminii: fariseii și învățătorii Legii. Isus nu a fost invitat pentru a fi ascultat cu sinceritate, ci pentru a fi iscodit de fariseii și învățătorii Legii care se adunaseră în acea casă. Nici nu s-a așezat bine la masă, că a și început judecata în tribunalul minții. „De ce nu respectă datina? De ce mănâncă fără să facă spălarea rituală înainte de masă? Ce fel de învățător este?” Până să apuce ei să rostească cu glas tare ce gândeau, Isus le-o ia înainte și îi confruntă cu întunericul în care trăiesc. Le demască toate obloanele pe care și le-au tras peste ochi care îi împiedică să vadă. Le dă pe față ipocrizia interesată de fațadă, mândria și lăcomia camuflată de hainele religiozității. Isus le adresează o avalanșă de „Vai”-uri, de acuzații și condamnări. Probabil că în timp ce le adresa aceste muștrări tăioase și-a rotit privirea peste ei și i-a zărit alături de farisei și pe cărturari, astfel că îi muștră și pe ei. La aceste muștrări unul dintre ei ripostează, dar nu face prin asta decât să Îl atragă și mai mult atenția lui Isus asupra întunericului din ei. Deși erau învățători ai Legii și aveau în fiecare zi lumina Cuvântului la îndemână, totuși orbecăiau și ei prin întuneric și atrăgeau judecata lui Dumnezeu asupra lor. Nu știm dacă a mâncat sau nu Isus la acea masă și nici dacă fariseul care Îl invitase a mai avut poftă de mâncare după plecarea lui Isus, dar știm că cei împietriți s-au împietrit și mai mult. „Îl puneau la strâmtoare... Îi întindeau lațuri, ca să prindă vreo vorbă în gura Lui, pentru care să-L poată învinui.”

Luca 11:37-44 Cutia biblică de rezonanță

Fariseii și cărturarii erau oamenii Cărții și ai sfințeniei, care au apărut în ultimele două-trei secole î.H. Însă intențiile bune inițiale au fost acoperite de-a lungul secolelor de reguli omenești, interese meschine, ipocrizie, astfel încât, pe vremea Mântuitorului, fariseii și cărturarii erau exponenții religiei fără conținut și oponenții Cuvântului întrupat. Ca parte a Sinedriului, împreună cu saducheii, au complotat și L-au condamnat pe Isus.

Textul biblic - Luca 11:37-54

Pe când **vorbea Isus**, un Fariseu L-a rugat să prânzească la el. El a intrat și a șezut la masă. Fariseul a văzut cu mirare că Isus nu Se spălase înainte de prânz. Dar Domnul i-a zis: „Voi, Fariseii, curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar înăuntru vostru este plin de jefuire și de răutate. Nebunilor, oare Acela care a făcut partea de afară, n-a făcut și pe cea dinăuntru? Dați mai bine milostenie din lucrurile dinăuntru, și atunci toate vă vor fi curate. Dar **vai de voi, Fariseilor!** Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din rută și din toate zarzavaturile, și dați uitării dreptatea și dragostea de Dumnezeu: pe acestea trebuia să le faceți, și pe celelalte să nu le lăsați nefăcute! **Vai de voi, Fariseilor!** Pentru că voi umblați după scaunele dintâi la sinagogi, și vă place să vă faceți lumea plecăciuni prin piețe! **Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici!** Pentru că voi sunteți ca mormintele, care nu se văd, și peste care oamenii umblă fără să știe.” Unul din învățătorii Legii a luat cuvântul, și l-a zis: „Învățătorule, spunând aceste lucruri ne ocărăști și pe noi.” „**Vai și de voi, învățători ai Legii**”, a răspuns Isus. „Pentru că voi puneți pe spinarea oamenilor sarcini grele de purtat, iar voi nici măcar cu unul din degetele voastre nu vă atingeți de ele. **Vai de voi!** Pentru că voi zidiți mormintele prorocilor, pe care i-au ucis părinții voștri. Prin aceasta mărturisiți că încuviințați faptele părinților voștri; căci ei au ucis pe proroci, iar voi le zidiți mormintele. De aceea Înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: „Le voi trimite proroci și apostoli; pe unii din ei îi vor ucide, iar pe alții îi vor prigoni, ca să se ceară de la acest neam sângele tuturor prorocilor, care a fost vărsat de la întemeierea lumii: de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, ucis între altar și Templu; da, vă spun, se va cere de la neamul acesta! **Vai de voi, învățători ai Legii!** Pentru că voi ați pus mâna pe cheia cunoștinței: nici voi n-ați intrat, iar pe cei ce voiau să intre, i-ați împiedicat să intre.” După ce a ieșit de acolo, cărturarii și Fariseii au început să-L pună la strâmtoare, și să-L facă să vorbească despre multe lucruri; l-au întins astfel lațuri, ca să prindă vreo vorbă din gura Lui, pentru care să-L poată învinui.

Scrieți mai jos **adevărurile descoperite** de Duhul Sfânt în acest paragraf și **o aplicare în viața personală** a aceluia adevăr.

Adevăruri și aplicații despre pericolul ipocriziei la oamenii credincioși.

Adevăruri și aplicații despre importanța transformării interioare în contrast cu afișarea exterioară a religiozității.

Întrebări și aplicații suplimentare de discutat în grup

Discutați despre modul în care ne putem înșela și noi astăzi prin acțiuni exterioare, slujiri, dărnicie, crezând că suntem credincioși, când de fapt putem fi vai de noi în ochii lui Isus.

Cum poate un ucenic al lui Isus să se pocăiască de ipocrizie, legalism, lăcomie, mândrie spirituală și alte păcate ca acestea?

Discutați despre adevărata viață duhovnicească cultivată în ascuns, nu de ochii oamenilor (Vezi Matei 6:1-6, 16-18).
